

[Dagmar Andreassen.]

Jeg godt ved jeg rider — at der i det nye lovforslag stadig væk vil stå en dør på klem for nystartede virksomheder. Jeg synes, der er en tilbøjelighed til at overse den saltvandsindsprøjtning, som dansk erhvervsliv hidtil har fået fra nyopdukkede virksomheder. Jeg ved godt, det er blevet sværere og sværere at begynde fra bunden af, og det er vi sådan set ikke uden skyld i herinde. Det er groft sagt ved at være sådan, at hvis en mand har en god idé, så skal han begynde med at lave et aktieselskab og købe en industrigrund og bygge en bygning egnet til formålet, og så er der i hvert fald pillet en hel del fra starten. Hvis støtten til produktudvikling fremover stadig væk skal gives ud fra de kriterier, man har brugt hidtil for sikkerhed, nemlig antallet af brugte mursten, kan man sige, at så vil der i hvert fald nok ikke blive tabt mange penge, men der vil heller ikke komme så mange ressourcer frem, som man ellers kunne få frem.

Jeg ville ønske, at man kunne få en risikovillig fond, hvor ridrige folk med initiativ kunne henvende sig, og jeg har lyst til her at henvise til et amerikansk blad for salg af marketing, International Newsletter, fra april måned i år, hvori man redegør for, at 70 pct. af de nye produkter, der bliver introduceret på det amerikanske marked, kommer fra enkeltmandsejede firmaer eller små kompagnier, til trods for at 90 pct. af de midler, der investeres i forskning, investeres af de store firmaer. Det er nok et forhold, jeg synes det er værd at lægge mærke til for os, der netop har så mange små virksomheder.

Handelsministeren sagde i sin indledning, at hele dette område er meget komplekst. Det kan sådan set ikke siges bedre. Sigtet med det forslag, vi har til behandling, nås nemlig ikke ved lovgivning alene. Dansk erhvervsliv trænger til et bedre klima at arbejde i, ikke bare et bedre økonomisk klima med lavere rente og flere penge til rådighed, men også et klima, hvor man har større forståelse for alle de problemer, der knytter sig til produktionen, og de tiltag, der følger efter produktionen. Det kan godt gå med at få produktionen accepteret, det kniber derimod vældigt med at få accepteret hele det arbejde, der hører ind under salg

og marketing, og intet nyt, nok så godt produkt er noget værd, inden det er solgt. Det er derfor, det er kedeligt, at salg og reklame altid eller næsten altid nedvurderes, for det er en nødvendig side af produktionslivet.

Jeg ved godt, det nedvurderes på grund af fordummende reklame, og her skal jeg da gerne indskyde, at jeg skal være den første til at hilse med glæde, hvis den dag skulle oprinde, hvor den oplysende og informative reklame er den mest sælgende. Det er ikke tilfældet i dag, men det er bare ikke erhvervslivets skyld, at det ikke er tilfældet, og erhvervslivet er nødt til af konkurrencemæssige grunde at benytte sig af den reklame, der giver størst muligt salg for færrest muligt reklamekroner.

Vi trænger altså til en mere positiv indstilling over for erhvervslivet i den offentlige debat, og her har det for øvrigt undret mig, hvorfor forbrugeroplysningen næsten altid er negativ. Forbrugerne skulle bare vide, hvad de går glip af af gode og billige produkter, fordi de firmaer, der står bagved, ikke har økonomisk kraft nok til at slå igennem med en effektiv reklame. Men det problem løser man ikke ved at hegle ned på de firmaer, som har økonomisk kraft til at reklamere.

Jeg har med dette sidste bare villet påpege, hvor sammensat problemet er. Jeg ved godt, at vi ikke inde på Christiansborg kan sidde og bestemme, at for fremtiden skal TVs og dagspressens medarbejdere have en mere nuanceret opfattelse af erhvervslivets problemer, men det, vi kan gøre, er i hvert fald at gøre opmærksom på, at problemerne er sammensatte, og så kan vi jo håbe på, at vi bliver forstået.

Vi skal fra det radikale venstres side medvirke til fortsat udvalgsarbejde og håber på, at det sætter sig spor.

Kjær Rasmussen: Jeg bliver lige nødt til at korrigere fru Dagmar Andreassen, når hun siger, at forslaget blev modtaget med velvilje fra alle sider sidste gang. Det var ikke tilfældet for vores vedkommende i alt fald.

VS har ofte hævdet, at det borgerlige parlaments fornemste opgave er at lave love, der kan fungere som en slags sikkerhedsnet under det privatkapitalistiske sy-